

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Blanky Fauré a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: **M. B.**, narozený dne XXX
státní příslušnost Ukrajina
bytem XXX
zastoupený JUDr. Vladimírem Dvořáčkem, advokátem se sídlem
Sokolovská 32/22, 186 00 Praha 8

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem Náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 26. 4. 2017, č. j. MV-153958-4/SO-2016,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se u Městského soudu v Praze domáhal svou žalobou zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí vydaného Ministerstvem vnitra – Komisí pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců (dále jen „žalovaná“ nebo „odvolací orgán“), jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Ministerstva vnitra České republiky, odbor azylové a migrační politiky

(dále jen „prvostupňový orgán“) ze dne 21. 9. 2016, č. j. OAM-7502-24/DP-2016. Tímto rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání - OSVČ na území České republiky dle ust. § 44a odst. 3 ve spojení s ust. § 35 odst. 3 a § 37 odst. 2 písm. b) s odkazem na ust. § 56 odst. 1 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu“).

2. Žalobce s napadeným rozhodnutím nesouhlasí a namítá jeho nezákonnost, neboť správní orgány řádně nezjistily skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalobní námitky lze rozčlenit do následujících žalobních bodů:
3. *V prvním žalobním bodu* spatřuje rozpor se zákonem konkrétně ve skutečnosti, že správní orgán opřel své rozhodnutí zejména o výsledky žalobce, v jehož rámci byly žalobci položeny otázky týkající se jednatelství žalobce ve společnosti PASTIK v.o.s. Žalobce nesouhlasí s hodnocením jeho výpovědi správními orgány, dle nichž žalobce na tyto otázky nereagoval takovým způsobem, který by svědčil o jeho aktivním zapojení v této korporaci a označily jeho zapojení pouze za formální. Dle žalobce si správní orgány v daném případě ani samy nedohledaly ve veřejných rejstřících databázi údajů, které obsahují zcela zásadní informace pro své rozhodnutí. Žalobce podnikal a podniká (v době od 11. 2. 2015 do 14. 2. 2017 a 3.4.2017 do 24.9.2017) na základě živnostenského listu, přitom si řádně plní své povinnosti v souvislosti s podnikáním a účel pobytu je tedy naplňován.
4. *Ve druhém žalobním bodu* žalobce upozorňuje, že v napadeném rozhodnutí správní orgán nesprávně zjistil údaje týkající se jeho osobního a soukromého života. Žalobce připouští, že jeho manželka žije na Ukrajině, je však rozhodnut s ní manželství ukončit rozvodem. V České republice žijí jeho rodinní příslušníci a to žalobcův bratr V. B. a otec M. B.
5. Z uvedených důvodů žalobce navrhuje, aby bylo napadnuté rozhodnutí zrušeno.
6. Žalovaná v písemném vyjádření uvedla, že se ztotožňuje se skutkovými zjištěními i právními závěry rozhodnutí správních orgánů, odmítá námitky žalobce jako nedůvodné a v podrobnostech odkazuje na obsah napadeného rozhodnutí a spisový materiál. Dle žalované žaloba nepřináší žádnou novou relevantní argumentaci a ze spisového materiálu žádné nové skutečnosti, jež by zpochybňovaly správnost rozhodnutí žalované, rovněž neplynou. Z tohoto důvodu žalovaná navrhla soudu, aby žalobu zamítl.
7. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
8. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobce i žalovaný po řádném poučení soudem ve stanovené lhůtě dvou týdnů svůj nesouhlas s takovým projednáním věci nevyjádřili (§ 51 s. ř. s.).
9. Městský soud v Praze posoudil věc takto:
10. Podle § 44a odst. 3, věty druhé, zákona o pobytu, účinného v době vydání prvostupňového rozhodnutí *na prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu se § 35 odst. 2 a 3, § 36 a § 46 odst. 3 a 7 vztahují obdobně.*

11. Podle § 35 odst. 3 zákona o pobytu, účinného v době vydání prvostupňového rozhodnutí *dobu pobytu na území na vízum k pobytu nad 90 dnů nelze prodloužit, pokud ministerstvo shledá důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti tohoto víza (§ 37).*
12. Podle § 37 odst. 2 písm. b) zákona o pobytu, účinného v době vydání prvostupňového rozhodnutí *ministerstvo dále zruší platnost víza k pobytu nad 90 dnů, jestliže cizinec přestal splňovat některou z podmínek pro udělení víza, za podmínky, že důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené důvodu pro zrušení platnosti víza. Při posuzování přiměřenosti ministerstvo přihlíží zejména k dopadům tohoto rozhodnutí do soukromého a rodinného života cizince.*
13. Podle § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu, účinného v době vydání prvostupňového rozhodnutí *dlouhodobé vízum ministerstvo cizinci neudělí, jestliže pobyt cizince na území není v zájmu České republiky nebo je zjištěna jiná závažná překážka pobytu cizince na území.*
14. *V prvním žalobním bodu žalobce namítá nezákonnost rozhodnutí, neboť dle žalobce obě vychází ze skutkového stavu, který nebyl řádně zjištěn, a proto správní orgány nepřihledly ke všem rozhodným skutečnostem (tedy podnikání žalobce jako OSVČ), které si měly i samy zjistit nahlédnutím do veřejných registrů.*
15. K takto formulovaným námitkám soud uvádí, že z obsahu správního spisu, včetně rozhodnutí správních orgánů, neshledal, že by absentovala rozhodná skutková zjištění či že by jejich hodnocení bylo v rozporu se zákonnou úpravou vztahující se k posuzované věci.
16. Ze správního spisu soud zjistil, že prvostupňový orgán rozhodoval na základě žádosti žalobce ze dne 17. 3. 2016, v níž žalobce uvedl, že je zaměstnán jako pomocný dělník a zároveň za důvod pobytu označil podnikání. Z cizineckého informačního systému správní orgán zjistil, že žadateli bylo vydáno povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání – účast v právnické osobě s dobou platnosti od 2. 4. 2014 do 1. 4. 2016. Přípisem ze dne 29. 6. 2016 sdělila Pražská správa sociálního zabezpečení žalovanému, že M. B., nar. ...byl k pojistnému přihlášen zaměstnavatelem PASTIK v. o. s., od 1. 1. 2012 do 28. 2. 2015 byl veden jako společník a jednatel a od 1. 11. 2011 do 31. 12. 2011 byl veden pouze jako zaměstnanec. K těmto údajům žalobce v rámci účastnického výsledku uvedl mimo jiné, že s firmou PASTIK v. o. s. nespolečně pracoval, „dával jim peníze na sociálku a zdravotní pojištění, ale nedělal pro ně nic“, podepisoval nějaké smlouvy, vše si vyřizovali oni sami, v čem spočívá funkce jednatele neví, zda má razítko společnosti neví. Z obsahu správního spisu rovněž vyplývá, že správní orgán před vydáním prvostupňového rozhodnutí disponoval, kromě jiných důkazů, i výpisem z živnostenského rejstříku, dle něhož žadateli vzniklo živnostenské oprávnění dne 11. 2. 2015 s tím, že bylo vystaveno na dobu určitou do 14. 1. 2017.
17. Prvostupňový orgán shrnul svá skutková zjištění na str. 3 rozhodnutí, kde mimo jiné uvedl, že účastník řízení měl realizovat pobyt (v souladu s vydaným povolením pozn. soudu) od 2. 4. 2014 do 2. 4. 2016 za účelem podnikání – účast v právnické osobě. Tudíž měl vykonávat funkci jednatele jakožto hlavní výdělečnou činnost. Z protokolu o výsledku jmenovaného však vyplývá, že tuto činnost nevykonává. S ohledem na uvedené proto správní orgán uzavřel, že činnost jmenovaného v uvedené společnosti neodpovídá náplni práce jednatele společnosti, v čemž spočívá závažná překážka pobytu cizince na území. K pojmu „závažná překážka pobytu cizince na území“ prvostupňový orgán uvedl, že je za ni třeba shledat jednání cizince, které naplňuje znaky porušování právních předpisů nebo jejich obcházení.

18. Soud se s výše uvedeným hodnocením shoduje a pro úplnost ke skutkovému stavu dodává, že zatímco v obchodním rejstříku je žalobce stále veden jako společník společnosti PASTIK v. o. s., z protokolu o jeho výsledku a ze sdělení Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 29. 6. 2016 vyplývá, že tuto činnost vůbec nevykonává, naopak s touto společností je spojen pouze tím, že společnost PASTIK v. o. s. jej formálně jako zaměstnavatel přihlásila do systému sociálního a zdravotního pojištění, přičemž jmenovaný hradil této společnosti finanční částky na úhradu sociálního a zdravotního pojištění, avšak fakticky pro tuto společnost nic nevykonával, v čem spočívá funkce jednatele (společníka pozn. soudu) neví a stejně neví, zda má razítko této společnosti. Za těchto okolností nemá soud pochybnost o řádně zjištěném a správnými orgány správně posouzeném skutkovém stavu dané věci. Správní orgány postupovaly v souladu se zákonem o pobytu cizinců a se správním řádem. Právní úpravu vztahující se k posuzované věci adekvátně aplikovaly a své rozhodnutí srozumitelně odůvodnily, o čemž svědčí nejen obsah odůvodnění napadených rozhodnutí, ale i skutečnost, že žalovaná se v odvolacím rozhodnutí adekvátně vypořádala s námitkami obsaženými v odvolání.
19. Pro úplnost zdejší soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2012, čj. 9 As 80/2011-69, ve kterém přisvědčil soud závěru, že nenaplnění účelu předchozího pobytu spočívající v nevykonávání podnikatelské činnosti lze považovat za závažnou překážku pro prodloužení pobytu cizince na území České republiky ve smyslu § 56 odst. 1 písm. k) zákona o pobytu cizinců. Nejvyšší správní soud výslovně konstatoval, že *„plnění účelu, pro který byl cizinci pobyt povolen, musí být fakticky naplněno. Jinými slovy, aby mohlo být konstatováno plnění účelu, pro který byl stěžovateli pobyt povolen, tj. podnikatelská činnost, musela být v předmětném období alespoň převážně vykonávána, což není naplněno pouhým případným úsilím o její provozování.“* V citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud odkázal též na své předchozí rozhodnutí ze dne 27. 12. 2011, čj. 7 As 82/2011-81, v němž dovodil, že účelem pobytu zákonodárce zcela jistě nemínil pouze formální zapsání se do příslušných rejstříků, *„aniž by podnikatelská činnost byla fakticky na území České republiky vykonávána, neboť by tak došlo k obcházení smyslu a pravidel zákona. Zákon o pobytu cizinců stojí na principu, že pobyt cizince na území České republiky musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním, studiem, a tyto činnosti musí být skutečně na území České republiky vykonávány.“*
20. Ve druhém žalobním bodu žalobce namítá, že správní orgány se nedostatečně zabývaly otázkou přiměřenosti dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života.
21. Správní posoudily přiměřenost dopadů rozhodnutí do soukromého a rodinného života žalobce, respektující čl. 8 odst. 1, 2 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, když zohlednily (na základě zjištěného skutkového stavu) *délku pobytu žalobce na území ČR, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb k domovskému státu žalobce*, a to konkrétně prvostupňový orgán na straně 4 rozhodnutí, odvolací orgán na straně 5 napadeného rozhodnutí. Soud shledává uvedené odůvodnění zcela přiléhavé a pro stručnosti na ně odkazuje. Nadto soud doplňuje, že žalobce sice pobývá na území ČR od roku 2006, nicméně jeho rodiče i manželka žijí na Ukrajině. Nadto bylo výpisem z Cizineckého informačního systému i spisového materiálu zjištěno, že žádný rodinný příslušník žalobce nemá povolen pobyt na území ČR. Ve správním řízení bylo také přihlédnuto k věku žalobce, kterému bylo v době rozhodování prvostupňového orgánu 30 let, ve svém domovském státě tedy prožil 20 let života. Za situace, kdy rodina žalobce žije

na Ukrajině, nemohlo dojít k zpřetrhání vazeb v zemi jeho původu a získání takových společensko-kulturních návyků, které by byly překážkou jeho opětovného zařazení do ukrajinské společnosti. Co se týče práce žalobce a jím tvrzenému vytváření hodnot ve prospěch občanů ČR, je třeba připomenout, že účelem předchozího pobytu žalobce byl výkon funkce společníka, kterou, jak bylo v řízení před správními orgány prokázáno, žalobce nevykonával. Pokud pak žalobce pracoval ve stavebnictví, neplnil účel svého pobytu, nerespektoval a obcházel zákon.

22. Pro úplnost je nutno uvést, že žalobce svá tvrzení, jimiž brojí proti posouzení těchto skutečností, nijak nedoložil, tedy nedoložil, že by měl na území České republiky trvalé vazby či větší majetek, jež by mu znemožňovaly návrat do země původu, rovněž jeho tvrzení, že je rozhodnut své manželství ukončit uvádí toliko v hypotetické rovině.
23. Na základě těchto důvodů soud neshledal žalobu důvodnou.
24. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
25. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 21. června 2019

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu